

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Maragall a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-maragall> >

Joan Maragall

Joan Maragall

Glòria Casals (Universitat de Barcelona)

Des de la perspectiva de la història de la poesia catalana, la de Joan Maragall fa de pont entre les diverses fórmules del segle XIX i les del segle XX. Maragall recull i esmena

la [tradició jocfloralesca](#) de la [Renaixença](#), el [romanticisme](#) de [Verdaguer](#), el naturalisme d'Apel·les Mestres i el classicisme d'[Alcover](#) i de [Costa i Llobera](#) alhora que, amb esperit agitador, formula una reflexió innovadora sobre la pròpia poètica que, sense ell saber-ho, coincidirà en alguns dels seus trets definidors amb els del simbolisme, i experimenta uns models poètics que desembocaran, d'una banda, en la creació d'una escola maragalliana de qualitat i ressò desiguals (Pijoan, Lleonart, Pujols i fins i tot [Sagarra](#)) i, d'una altra, en algunes de les grans obsessions de [Riba](#) (la poesia pura, la inspiració, la paraula i el ritme i la manera d'entendre la crítica), d'[Espriu](#) (Goethe, la figura de Nausica) o, en un altre nivell, de [Salvat-Papasseit](#) (el cançoner, la dona i l'amor com a fonts de plaer i de creació). Maragall esdevindrà, així, un clàssic. El primer poeta clàssic del segle XX.

Anys d'aprenentatge Quart i últim fill i únic noi d'una família de petits industrials tèxtils, Maragall neix a Barcelona el 10 d'octubre de 1860. Del col·legi dels primers anys en sabem poca cosa. Devia ser un entremig entre el que [Rusiñol](#) descriu a *L'auca del senyor Esteve* i el don José de què [Sagarra](#) parla en les seves *Memòries*. El de l'Estevet era "encongít i pràctic"; Sagarra hi aprenia "una sèrie de coses útils". Els estudis de batxillerat i les obligacions familiars assenyalen, segons ell mateix admet en les *Notes autobiogràfiques* escrites l'any 1885, un primer punt d'inflexió en la seva trajectòria personal i literària:

"(...) vaig acabar el Batxillerat i vaig començar a ésser infeliç. (...) Vaig ser brusquement arrencat de davant dels llibres i col·locat davant de la tauleta del treball en la indústria a què venia destinat, i posat, en cert modo, en la condició de poc més que un aprenent. El cop fou terrible i retrunyí en tot el meu ser, i d'aquell desballestament d'aspiracions contrariades s'alçà, portant l'estendard de la rebel·lió, ma passió per la poesia, al mateix temps que mos setze anys m'entregaven en cos i ànima a l'adoració, a la idolatria de quantes dones de bona presència passaven davant mos ulls i una espècie de misticisme per la Naturalesa s'anava filtrant dins meu. L'amor a la poesia es manifestà en una espècie de ràbia per a omplir de munió de versos, amb fecunditat verament asombrosa i en tots els ratos que podia robar al treball, llibretes que amagava entremig d'altres més prosaiques i plenes de números referents a la nostra indústria." (Joan Maragall *Notes autobiogràfiques*. A: Gabriel Maragall (1988). *Joan Maragall: esbós biogràfic*. Barcelona: Edicions 62)

Aquests primers versos responen bàsicament a dos dels models de la poesia vuitcentista. D'una banda, una línia humoristicosatírica (seria el cas del que Maragall considera el seu "primer triomf literari", el poema "Òptica", publicat a *Lo Nunci* -22 de setembre de 1878-, que parla en termes despreocupats i humorístics d'una relació amorosa frustrada perquè no era a dos, sinó com a mínim a tres); de l'altra, una línia pròxima a la rondallística i a la poesia amatòria jocfloralesca (el poema "An ella", també publicat a *Lo Nunci* -12 de gener de 1879-, canta en termes més delicats uns amors juvenils plens d'il·lusió). Després d'una tensa discussió amb el pare la tardor d'aquell mateix any 1879, Maragall podrà, finalment, deixar el negoci familiar i matricular-se a la Facultat de Dret. Les

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Maragall a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-maragall> >

classes, les campanes, les tertúlies, la lectura, la música, l'òpera i uns quants amics (els set condeixebles que constituïen el "círcol", Antoni Roura i Josep Soler i Miquel) eixamplaran ràpidament el que fins aleshores havia estat un horitzó intel·lectual força escarransit. Antoni Roura (1860-1910), company de la Facultat, fou l'amic i el confident per excel·lència; les nombroses cartes conservades ens parlen d'una relació no tan literària com la mantinguda amb Soler i Miquel o amb Pijoan però molt més humana, familiar i domèstica. Més despreocupada però infinitament més serena. Per la seva banda, Josep Soler i Miquel (1861-1897), també company a la Facultat de Dret, exercí com a crític literari a *La Vanguardia*. Coneixedor de la poètica simbolista, exercí una gran influència sobre el Maragall poeta i també sobre el Maragall crític i teoritzador. Fou el responsable de l'edició del volum *Poesías* (1891), regal dels amics el dia del casament de Maragall amb Clara Noble. Gran part de la seva producció fou aplegada el 1898 en el volum *Escritos*.

A partir del 1902, Maragall retrobà en Josep Pijoan (1879-1963) l'*excelsior* que havia perdut en morir Soler i Miquel. L'epistolari dóna mostra de la solidesa de les seves relacions i de com el mestratge no fou sempre unidireccional.

És a la universitat on Maragall comença realment els seus anys d'aprenentatge, durant els quals, a vegades amb timidesa i a vegades amb fatxenderia, haurà de resoldre molts interrogants, afirmar posicions i marcar camins. Les opcions estètiques i la llengua amb què les ha de vehicular; els models culturals i les fonts literàries; les relacions entre la teoria i la pràctica, entre l'abstracte i el concret o, cosa que és el mateix, entre l'art i la vida; la identificació entre creació i crítica, i el rebuig de qualsevol mena de preceptiva o de codificació prèvia seran algunes de les grans qüestions a les quals Maragall haurà de donar resposta. Els poemes d'aquests anys confirmen i accentuen aquelles tendències tot just esbossades en els primers poemes que Maragall escrivia d'amagat. El plagi, la imitació i la paròdia de la poesia espanyola barroca, romàntica i postromàntica més tronades informen alguns poemes "dedicats" als professors, fets sobre la marxa i per matar l'avorriment propi i dels companys, i els poemes amorosos fets per encàrrec d'algun company amb pocs dots poètics. La majoria dels conservats entre els apunts de classe són escrits en castellà, amb alguns mots en català quan la rima o la broma ho demanen, i trasllueixen un individu rebel, de tendència anarquitzant, defensor del nihilisme i propens a riure's del mort i del qui el vetlla; capaç, això sí, de posar aquestes idees per escrit, en ratlles curtes que rimin entre elles. Els poemes escrits en català, amorosos i circumstancials, presenten una tipologia diferent. Malgrat estar fets com dirà Soler i Miquel "*con relleno de las res comunes del arte*", apunten ja cap a un lirisme expressiu i no gens tràgic i cap a una sensualitat ingènua però terriblement efectiva que, convenientment treballats i polits i adequadament repartits esdevindran instruments estilístics decisius per a la seva poesia posterior.

Dels primers anys de carrera data una molt contundent declaració de principis a propòsit de la literatura i de la llengua, precisament en una carta (5 de juliol de 1881) al seu company Joaquim Freixas:

"Participo de tu entusiasmo por la literatura castellana, si bien mis aficiones me llevan con preferencia al estudio de otra a la cual debo y profeso mayor cariño por ser la de la lengua en que balbuceé mis primeras oraciones y en la que expresaré sin duda mi amor a la primera Carlota o Margarita que algún ángel bueno ponga en mi camino; no menos que por ser el habla en que hemos expresado mutuamente nuestra amistad. En esta misma lengua me daría a entender sin que nadie lo extrañara, si esta carta la escribiera cuatro siglos atrás; o si cuatro siglos atrás no hubiese tenido lugar lo que los catalanes recordaremos siempre con cierta amargura, y ahora que vuelvo a leer tu apreciable, observo que en un pasaje dices "nuestra literatura (la castellana)", de cuyo paréntesis no sé si entristecerme o alegrarme, pues al par que nos transformas en castellanos sin merecerlo,

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Maragall a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-maragall> >

muestra ya el temor de que por "nuestra literatura" pueda afortunadamente entenderse alguna que no sea la castellana. " (Joan Maragall (1960). "Carta a Joaquim Freixas." *Obra completa I*. Barcelona: Selecta)

Maragall mantindrà sempre aquesta posició, alhora que implícitament acceptarà i no combatrà mai la diglòssia estilística imperant: una llengua per als sentiments i les emocions, una altra per a la raó i els judicis, amb algunes interseccions més o menys significatives, sempre en la mateixa direcció (no en té, d'obra poètica castellana).

Els anys de la universitat permeten també de comprovar l'evolució de les lectures i l'impacte dels autors alemanys, Goethe sobretot, en la seva formació literària. El 1881, amarat de Goethe, Maragall guanya el seu primer premi literari: precisament amb el poema "Dins sa cambra", recreació lliure de l'episodi en què Faust és conduït per Mefistòfil a la cambra de Margarida i s'asseu a l'espona del llit. Amb el poemeta Maragall va encapçalar el recull *Les disperses*, antologia retrospectiva dels anys 1881-1903 publicada el 1904 a la "Biblioteca Joventut".

Els vuitanta són també els anys de les primeres aproximacions/reflexions escrites sobre l'art en general i la creació poètica en particular. No són formulacions elaborades que se sustentin en teories concretes, ni expressió d'un sistema de pensament perfectat. Més aviat fan pensar en la necessitat de justificació del que tot just comença, en els exercicis d'autodisciplina que s'imposen Heine, Longfellow, Musset, Lamartine o Bécquer, per exemple, quan descobreixen la seva vocació. En el cas de Maragall la barreja de metafísica i estètica és certament indiscriminada i, tanmateix, podem entreveure una progressió entre algunes afirmacions de les *Notes autobiogràfiques* de l'any 1885, "La Naturalesa és Déu Pare, l'Art Déu Fill, l'Amor és Déu Esperit Sant, que són un sol Déu: la Belleza. Això per a mi és tot", i el programa poètic de l'"Oda infinita", publicada el 1888 a la *Il·lustració Catalana*, tímid anunci del que més endavant es coneixerà com a teoria de la paraula viva, que a partir del 1903 Maragall autoritzarà i desenrotllarà a través de Novalis i a la qual serà sempre fidel.

La modernitat d'una poèticaL'any 1891 assenyala el veritable punt de partida per a l'aventura personal i literària de Maragall: d'una banda, es casa amb Clara Noble; de l'altra, els amics (entre els quals Soler i Miquel, [Oller](#), Sardà i [Yxart](#)) li ofereixen com a regal de casament una edició de *Poesías*, una selecció de poemes originals i de traduccions de Goethe que li havien pogut anar traient de mica en mica. El regal significarà el seu reconeixement com a poeta.

A partir del 1892 Maragall esdevindrà el capdavanter indiscutible dels nous aires de modernitat que circulen per Barcelona i el guia de la seva tronada societat. Disposarà per a fer-ho de les diferents plataformes de llançament del [modernisme](#) (*L'Avenç*, *Luz* i *Catalònia*), les festes modernistes de Sitges, el Teatre Íntim i les societats corals; disposarà també del conservador *Diario de Barcelona* (a l'octubre del 1890 hi havia entrat a treballar com a secretari personal del director, Joan Mañé i Flaquer), dels [Jocs Florals](#) i de les tertúlies més significatives del moment: la de *L'Avenç* i la de l'Ateneu Barcelonès.

Maragall experimentarà amb intencions i resultats diversos algunes de les variades propostes modernistes (decadentisme, vitalisme d'arrel nietzschiana, preraphaelisme, etc.), alhora que reforçarà aquell lirisme directe i primari, expressiu i sincer, amb què canta el paisatge, els costums i les festes, els mites i herois de Catalunya, i l'amor a la dona i als amics. *Poesies*, del 1895, serà el seu primer llibre. Al tombant de segle, Maragall contribuirà decisivament a la recuperació del catalanisme no únicament a través d'uns gèneres que afecten la col·lectivitat (cants, himnes i cançons), sinó també a través de la seva pròpia poètica, que l'obliga a dinamitzar la llengua i a arraconar les formes massa

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Maragall a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-maragall> >

complexes. Els poemes del seu segon llibre, *Visions i Cants*, publicat el 1900, en seran el millor exemple.

La fama del Maragall poeta, publicista i conferenciant, ciutadà honrat i modèlic pare de família, va destenyint a poc a poc la rebel·lia aristocràtica i una mica romàntica distintiva dels anys anteriors fins a convertir-se en una actitud eclèctica i generosa, liberal i universalista, ortodoxament cristiana, en definitiva. En termes literaris aquest canvi suposarà el rebuig de les possibilitats estètiques del [modernisme](#) i la consolidació de la reflexió sobre la pròpia experiència creadora (la mal anomenada "teoria" de la paraula viva, esbossada el 1903 a l'*Elogi de la paraula* i elaborada el 1909 a l'*Elogi de la poesia*) a través de la simplificació dels temes, de les tècniques mètriques i de versificació, dels recursos lingüístics i dels procediments retòrics. *Enllà*, de l'any 1906, en serà la millor mostra.

L'empenta amb què els noucentistes capitanejats per [Eugeni d'Ors](#) fan la seva aparició en el panorama cultural, i la crítica sovint insolent, indiscriminada i preconcebuda en contra dels modernistes i, sobretot, del seu cap més visible i més important, condueixen Maragall a una situació de crisi, de replegament i de reflexió sobre la pròpia obra que es traduirà en silenci. Després de la recepció desfavorable d'*Enllà*, el Maragall poeta calla. Sense poder precisar si es tracta d'una petita venjança, de teràpia o d'un acte volitiu, de responsabilitat de l'artista davant la seva obra i el seu públic, Maragall assajarà la primera gran rectificació de la seva poesia. A *Trià* (1909), antologia destinada a llibre de lectura per als nens, Maragall mostrarà que és capaç de fer allò que els noucentistes deien que havien de fer els bons poetes: sotmetre l'obra a revisió per tal d'oferir-la com més depurada millor d'incorreccions, incongruències i desordres. Les correccions tendeixen a eliminar defectes formals (repeticions, col·loquialismes, castellanismes...) i a polir defectes de versificació, sempre que el canvi no signifiqui una agressió al seu personal sentit del ritme ni l'obligui a modificar el seu gust pel vers lliure i per l'anisobilabisme. La correcció contribuirà també a atenuar els excessos de sentimentalisme i de carrincloneria, així com la superficialitat dels sentiments religiosos i patriòtics. El discurs guanyarà coherència interna gràcies, sobretot, a l'eliminació d'elements inútils. Davant la revisió, Ors rectificarà el que havia dit a propòsit de la poesia de Maragall i, especialment, d'*Enllà*.

La Setmana Tràgica serà el reactiu que farà sortir Maragall de la letargia en què es trobava i el retornarà, els anys finals de la seva vida, a la funció d'agitador del començament. La violència del juliol del 1909, que Maragall descriu a la segona part de l'"Oda nova a Barcelona", com la del 1893 reflectida a "Paternal" (*Poesies*) o la dels anys de la guerra colonial expressada a "Els tres cants de la guerra" (*Visions i Cants*), la violència -dèiem- ha servit per a alguna cosa: per a posar en evidència uns errors, per a reclamar esperançats una reparació que ha de ser assolida per compromís, no d'uns quants sinó de tot un país, i per a expressar una fidelitat a aquest mateix país. El problema és que la Barcelona del 1909 no era la mateixa que la del 1893 o del 1898: l'oferta de camins era més àmplia i les posicions, més radicals. En la nova etapa combativa de Maragall el vitalisme nietzschian i l'elegia romàntica quedaran enrere i donaran pas a una reflexió íntima i serena, fins i tot una mica tràgica, que trobava la seva raó de ser en el descobriment i l'assumpció del dolor i de l'egoisme, en el sentiment de culpabilitat i en la seva expiació; en la solitud, en definitiva. El 1911, a *Seqüències*, Maragall completarà o tancarà cicles temàtics començats anteriorment: el del mar, el d'Haidé, el de la poesia civil i el del Comte Arnau. I n'encetarà un que no havia de tenir continuïtat: el del "Cant espiritual".

Joan Maragall morí a Barcelona el 20 de desembre de 1911.

Copyright text © 1999 Ediuoc/ECSA

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Maragall a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-maragall> >

Tast de textos

Text

WEB: Epistolari Joan Maragall

Aplec de 900 cartes manuscrites enviades per l'autor a 154 corresponents, dins del període de 1878 a 1911.

<http://www.bnc.cat/digital/jmaragall/coleccions/epistolari.htm>

WEB: Selecció de Poesia Catalana

Hi trobareu 9 poemes: "Paternal" (traduït a l'anglès), "La vaca cega", "La Sardana" (I), "La Sardana" (IV), el "Cant espiritual", l'"Oda a Espanya", "La Fageda d'en Jordà", "Excelsior" i "La ginesta".

<http://www.uoc.edu/lletra/especials/folch/maragall.htm>

WEB: "La Ciutat del perdó"

Text de l'article "La Ciutat del perdó" (10-X-1909) i breu comentari.

<http://www.xtec.es/~jrovira6/restau21/maragall.htm>

WEB: "Collserola"

Poema de Maragall a la pàgina d'Elena Vicioso, "Un viatge literari per les comarques de Catalunya", nominada pel jurat del Premi Lletra.

<http://www.xtec.es/~evicioso/bcnes/collcer.htm>

WEB: "Bosc de Vallvidrera"

Un altre poema de Maragall a la pàgina d'Elena Vicioso.

<http://www.xtec.es/~evicioso/bcnes/vallvidr.htm>

WEB: "Part de fora de la ciutat"

Un tercer poema maragallà a "Un viatge literari per les comarques de Catalunya".

<http://www.xtec.es/~evicioso/bcnes/sfamilia.htm>

WEB: "L'últim xiscle"

Encara un poema d'aquest autor a la pàgina nominada pel jurat del Premi Lletra.

<http://www.xtec.es/~evicioso/bcnes/trensarr.htm>

WEB: Gedichte von Joan Maragall

Quatre poemes en català i traduïts a l'alemany.

<http://www.jbeilharz.de/katalan/frameset.htm>

WEB: Maragall a EPdLP

Nota biogràfica en castellà amb dos poemes a El Poder de la Palabra.

<http://www.epdlp.com/escritor.php?id=1988>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Maragall a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-maragall> >

Àudios

AUDIO: "Cant espiritual", interpretat per Xavier Ribalta

"Cant espiritual", interpretat per Xavier Ribalta

<http://www.musicadepoetes.cat/app/musicadepoetes/servlet/org.uoc.lletra.musicadePoetes.Titol?autor=139&titol=833>

Biobibliografia

Biografia

WEB: A la Hiperenciclopèdia

http://www.enciclopedia.cat/fitxa_v2.jsp?NDCHEC=0039959

WEB: A la Viquipèdia

Extensa biografia, anàlisi de la seva obra, premis i enllaços sobre l'autor al web de l'enciclopèdia lliure.

http://ca.wikipedia.org/wiki/Joan_Maragall

WEB: Membre de l'IEC

Joan Maragall, membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans.

<http://apmembres2.iec.cat/detall.aspx?pkMembrePLE=204>

PDF: "Un xic exòtic i desorientat"

Semblança de Joan Maragall l'últim any de la seva vida. Conferència de Carles Miralles.

<http://www.google.es/url?sa=t&source=web&cd=2&ved=0CB0QFjAB&url=http%3A%2F%2Fpublicacions.iec.cat%2Frepository%2Fpdf%2F00000158%255C00000007.pdf&rct=j&q=%22Un%20xic%20ex%20C3%B2tic%20i%20desorientat%22&ei=TVokTrP0J4TItAa8l-2AAg&usg=AFQjCNGja4129BE9a14S uc-DyUI8wDAB2g&cad=rja>

VIDEO: "Joan Maragall: pròxima estació...Maragall"

Documental sobre la vida i obra de l'escriptor al programa *El meu avi* de Televisió de Catalunya.

http://www.edu3.cat/Edu3tv/Fitxa?p_id=644

Bibliografia

WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Maragall+Joan&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Maragall+Joan+1860&sortdropdown=-&searchscope=23

3

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Maragall a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-maragall> >

WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SMaragall+Joan+1860|Orightrresult|U1?lang=cat&suite=pearl>

WEB: Per comprar-ne llibres

<http://www.llibres.cat/ca/detall-autor/maragall-i-gorina-joan>

WEB: Per llegir a internet (BVJLV)

<http://www.lluisvives.com/FichaAutor.html?Ref=1334&idGrupo=Facsimil&portal=1>

WEB: Articles de l'autor (Traces)

<http://traces.uab.cat/search?f=author&p=Maragall%20Joan&sc=1&ln=ca>

WEB: Articles sobre l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Maragall%2C+Joan&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'autor

Crítica

WEB: Sobre Enllà

Pàgina de lletrA sobre aquesta obra de l'autor.

<http://lletra.uoc.edu/ca/obra/enlla-1906/>

WEB: Un dels "Dotze mestres"

Pàgina de lletrA sobre aquesta obra de Maurici Serrahima.

<http://lletra.uoc.edu/ca/obra/dotze-mestres-1972/>

WEB: Beneita sies, tempestat passada, perquè fas alçar els ulls a la llum nova!

Formulari de sol·licitud d'aquest llibre electrònic publicat amb motiu de l'Any Maragall 2010-2011.

<http://www20.gencat.cat/portal/site/Publicacions/menuitem.73fd5b4209720f9472623b10b0c0e1a0/?vgnnextoid=728975ed5bb67210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=728975ed5bb67210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default>

WEB: "La poesia de Joan Maragall"

Article d'Arthur Terry a JOCS (2001).

<http://www.uoc.edu/jocs/4/articles/therry/>

WEB: Joan Maragall a l'AELC

Inclou biografia, obra, premis, referències crítiques i entrevistes.

<http://www.escriptors.com/autors/maragall/>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Maragall a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-maragall> >

WEB: L'autor al Corpus Literari Ciutat de Barcelona

Biografia, enllaços i transcripció d'articles sobre Maragall.

http://www.ducros.biz/corpus/index.php?command=show_news&news_id=1490

WEB: Elogi de la literatura

Conté l'obra poètica de Joan Maragall, amb la possibilitat de buscar paraules i generar llistats de concordances. A càrrec d'Ursula Bedogni i Francesco Ardolino.

<http://www.biteli.cfmdeveloper.co.uk/maragall/>

WEB: Joan Maragall i el Modernisme

Dins del web Gaudí i el Modernisme a Catalunya.

<http://www.gaudiallengaudi.com/CL004%20Maragall%20a.htm>

Diversos

WEB: Guia temàtica Joan Maragall

Recull de documents relacionats amb l'obra dramàtica de l'autor, elaborat pel Centre de Documentació i Museu de les Arts Escèniques.

http://www.cdmae.cat/index.php?option=com_content&view=article&id=569&Itemid=722&lang=ca

WEB: Fundació Joan Maragall

Creada per l'Arquebisbat de Barcelona l'any 1989, amb l'objectiu d'estimular el diàleg a l'entorn del cristianisme i la cultura.

<http://www.fundaciojoanmaragall.org/>

WEB: Arxiu Maragall a Barcelona

Informació sobre l'Arxiu Joan Maragall al web Espais escrits de la Xarxa del Patrimoni Literari Català.

<http://www.espaisescrits.cat/home.php?op=6&module=escriptors&ides=4&idioma=cat>

WEB: "Auca de Joan Maragall"

Auca escrita per Joan Vilamala al web La paret de les auques.

<http://www.auques.cat/tot.php?auca=maragall>
